

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Krejci Lager & Umschlagbetriebs GmbH

Sagsøgt: Olbrich Transport und Logistik GmbH

Præjudicielt spørgsmål

Er en aftale om oplagring af varer en aftale om »levering af tjenesteydelser« som omhandlet i artikel 5, nr. 1), litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ EFT 2001 L 12, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour constitutionnelle (Belgien) den 22. oktober 2012 — Institut professionnel des agents immobiliers (IPI) mod Geoffrey Englebert, Immo 9 SPRL og Grégory Francotte

(Sag C-473/12)

(2013/C 26/36)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour constitutionnelle

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Institut professionnel des agents immobiliers (IPI)

Sagsøgte: Geoffrey Englebert, Immo 9 SPRL og Grégory Francotte

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 13, stk. 1, litra g), in fine, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾ fortolkes således, at det er op til medlemsstaterne, om de vil indføre en undtagelse fra den i artikel 11, stk. 1, omhandlede pligt til øjeblikkelig oplysning, hvis en sådan er nødvendig af hensyn til beskyttelsen af andres rettigheder og frihedsrettigheder, eller er medlemsstaterne underlagt begrænsninger i denne henseende?
- 2) Er privatdetektivs virksomhed, som er reguleret ved national ret, og som udøves for myndigheder, som har beføjelse til at anmelde enhver tilsidesættelse af bestemmelserne om beskyttelse af en faglig titel og om tilrettelæggelse af et erhverv til de judicielle myndigheder, omfattet, alt efter omstændighederne, af undtagelsen i ovennævnte direktivs artikel 13, stk. 1, litra d) og g), in fine?

- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende, er ovennævnte direktivs artikel 13, stk. 1, litra d) og g), in fine, da forenelig med artikel 6, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, nærmere bestemt med lighedsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling?

⁽¹⁾ EFT L 281, s. 31.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 22. oktober 2012 — Schiebel Aircraft GmbH

(Sag C-474/12)

(2013/C 26/37)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Appellant: Schiebel Aircraft GmbH

Indstævnte: Bundesminister für Wirtschaft, Familie und Jugend

Præjudicielt spørgsmål

Er EU-retten, navnlig artikel 18 TEUF, 45 TEUF og 49 TEUF, sammenholdt med artikel 346, stk. 1, litra b), TEUF, til hinder for en national forskrift i en medlemsstat som den ordning, der finder anvendelse i tvisten i hovedsagen, hvorefter medlemmer af repræsentative organer i henhold til lov eller selskabsdeltagere med ledelses- eller repræsentationsbeføjelse i erhvervsdrivende selskaber, der agter at drive virksomhed inden for handel med militære våben og militær ammunition og formidling af køb og salg af militære våben og militær ammunition, skal være østrigske statsborgere, og statsborgerskab i en anden EØS-medlemsstat ikke er tilstrækkeligt?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Törvényszék (Ungarn) den 22. oktober 2012 — UPC DTH Sártl mod Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnökhelyettese

(Sag C-475/12)

(2013/C 26/38)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Törvényszék (tidligere Fővárosi Bíróság)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: UPC DTH SárI

Sagsøgt: Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnökhelyettese

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 2, litra c), i rammedirektivet, dvs. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF ⁽¹⁾ af 7. marts 2002, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/140/EF ⁽²⁾ af 25. november 2009, fortolkes således, at en tjeneste, hvorved leverandøren af den pågældende tjeneste mod betaling leverer en adgangsstyret program-pakke, som både indeholder radio- og fjernsynsprogramtjenester, og som transmitteres via satellit, skal anses for en elektronisk kommunikationstjeneste?
- 2) Skal traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at princippet om fri udveksling af tjenesteydelser mellem medlemsstaterne finder anvendelse på den i første spørgsmål beskrevne tjeneste, når der er tale om en tjeneste, der leveres fra Luxembourg til det ungarske område?
- 3) Skal traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at, for så vidt angår den i første spørgsmål beskrevne tjeneste har destinationslandet, som tjenesten er rettet mod, ret til at begrænse udbuddet af denne type tjenester ved at indføre regler om, at [udbyderen af] tjenesten har pligt til at registrere sig i den pågældende medlemsstat og etablere sig som filial eller selvstændig juridisk enhed, samt ved at insistere på, at denne type tjenester kun må ydes efter forudgående etablering af en filial eller en selvstændig juridisk enhed?
- 4) Skal traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at administrative sager vedrørende de i første spørgsmål beskrevne tjenester skal behandles af den administrative myndighed i den medlemsstat, som har jurisdiktion på grundlag af det sted, hvor tjenesten [leveres], uanset i hvilken medlemsstat den tjenesteydende virksomhed opererer eller er registreret?
- 5) Skal artikel 2, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 (rammedirektivet) fortolkes således, at den i første spørgsmål beskrevne tjeneste skal anses for en elektronisk kommunikationstjeneste, eller skal den pågældende tjeneste derimod anses for en adgangsstyringstjeneste, som leveres ved hjælp af det adgangsstyringssystem, der er defineret i rammedirektivets artikel 2, litra f)?

- 6) Skal de relevante bestemmelser på baggrund af ovenstående fortolkes således, at den i første spørgsmål beskrevne tjenesteyder skal anses for udbyder af elektroniske kommunikationstjenester i henhold til fællesskabslovgivningen?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7.3.2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EFT L 108, s. 33).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/140/EF af 25.11.2009 om ændring af direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/19/EF om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter og direktiv 2002/20/EF om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (EUT L 337, s. 37).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundespatentgericht (Tyskland) den 24. oktober 2012 — Hogan Lovells International LLP mod Bayer CropScience K.K.

(Sag C-477/12)

(2013/C 26/39)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundespatentgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hogan Lovells International LLP

Sagsøgt: Bayer CropScience K.K.

Præjudicielt spørgsmål

Kan artikel 3, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1610/96 ⁽¹⁾ udelukkende anvendes, hvis der er udstedt en tilladelse til markedsføring i henhold til artikel 4 i direktiv 91/414/EØF eller artikel 8, stk. 1, i direktiv 91/414, eller kan et certifikat også udstedes på grundlag af en tilladelse til markedsføring i henhold til artikel 8, stk. 4, i direktiv 91/414?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EF) nr. 1610/96 af 23.7.1996 om indførelse af et supplerende beskyttelsescertifikat for plantebeskyttelsesmidler (EFT L 198, s. 30).